

Monipuolinen möhkäle.
Kurpitsasta voi tehdä muutakin kuin väkevää pikkelssiä. **Sivu 13**

YK:sta EU:n leipiin. YK:n lisäksi suomalaisia palvelee myös EU:n sotilas- ja siviilinhallintatehtävissä. **Sivu 11**

Kauneutta ja asiaa. Kirjaharrastajalle tärkeää on sisällön lisäksi visuaalisuus. **Sivu 10**

Sanna ja 4-vuotias Anna Hukkanen viihtyvät samassa työhuoneessa. Maailmaa nähneen Hukkasen mieltä askarruttaa, miksi ihmiset usein ovat niin itsekkäitä. Eikö toisten hätää nähdä, ymmärretä vai eikö vain haluta?

Sarjakuva on erinomainen väline tiedottamiseen ja kannan ottamiseen.

Sarjakuvassa pikkukaupunkilaisten arki näytetty rauhan tyys-sijana: kuljetaan sienimetsässä, juodaan kahvia ja muistellaan menneitä.

Sarjakuvia mummon murteella

Afriikka muutti kaiken, sanoi Sanna Hukkanen pistäytyessään Suomessa kymmenkunta vuotta sitten. Kotiinpaluusta syntyi sarjakuvateos, jossa Suomi ja sukujuuret saavat uudet kasvat.

JOENSUU (MT)
"Eihän se pahhoo tie kun vanahat kuoloo", sanoo mummo sarjakuvavuodessa ja ottaa hellästi tyttärentärtään olkapäistä kiinni.
Joensuulaisen **Sanna Hukkasen** Juuri-sarjakuva-albumissa mummolle on kuitenkin annettu kaverin suana..."
Mummo on se, joka osaa luontevasti suhtautua maailmalta palaavaan nuoreen naiseen, jonka mukana tulee tumma afrikkalainen mies.
Köyhyyttä, sotaa ja kovaa työtä kokenut mummo tuumii: "On se niin mukava, kun oot sieki kaverin suana..."
Sarjakuvassa pikkukaupunkilaisten arki näytetty rauhan tyys-sijana: kuljetaan sienimetsässä, juodaan kahvia ja muistellaan menneitä. Pinnan alla on kuitenkin tummia juonteita, kuten rasismia ja vanhan metsän kaipuuta.
Vanhan ja nuoren naisen elämänkäänteissä on paljon yhdistävää, vaikka ulkoisessa maailmanmenossa on edetty harppauksin: naiset etsivät ja löytävät rakkautta sekä pieniä iloja ystävyystyön keskellä.

Kahden polven taiteilijat
Piiroksista ja puhekuplista välittyy lämpö. Sanna Hukkasen työhuoneella sitä vastoin tarvitaan jo villasukkia.
Joensuun asemalla sijaitsevaan puutalo työhuoneeseensa Hukkanen on kuitenkin erittäin tyytyväinen. Seinän takana pyörii talkoovoimin Laituri-kahvila. Ikkunoista tulvi valoa, ja välillä katse saa harhailla ihmisvilinässä.
Pian viisi vuotta täyttävää **Anna**-tytärtään äiti ei maltanut viedä päiväkotiin oltuaan viikonlopun sarjakuvatapahtu-

vapaaehtoisjärjestöille. Vielä viisi vuotta sitten poliitikot eivät voineet laukoa rasistisia kommentteja, nyt sellainen on ihan arkipäivää."
Hukkasen tansanialaislähtöinen puoliso **Sunday Ngakama** on myös kuvataiteilija ja taideohjaaja. Parhaillaan hän täydentää opintojaan animaattoriksi Outokumussa. "Entistä enemmän häneläkin huudellaan kaduilla, ei kuitenkaan onneksi yleensä silloin, kun Anna ja minä olemme mukana."

Sinne ja takaisin
Yhdessä Sanna ja Sunday tekivät muutama vuosi sitten sarjakuva-albumin Karkuteillä. Siinä pääosassa ovat Tansanian Mwanzan katulapset, joiden parissa pariskunta on tehnyt vapaaehtoistyötä.
Tansaniassa Hukkanen ehti oppinäytetyön jälkeen asustella viisi vuotta.
Juuri-albumi on tavallaan kertomus siitä, miten pitää mennä ensin kauas nähdäkseen lähelle. Sarjakuvissa Joensuuta ja Suomea katsellaan sekä afrikkalaisin että paluumuuttajan silmin.
Suomeen Hukkanen palasi synnyttämään ja jäi tänne, vaikka mitään "suurta valmista suunnitelmaa ei ollutkaan".
Tulevaisuus on taiteilijaperheessä yhä avoin. Tytär Annan afrikkalaisiin sukulaisiin yhteydenpitoa haittaavat

kallit lentoliput. Onneksi ovat netti- ja skype-yhteydet.
"Olen saanut Joensuussa verkostojen avulla kiinnostavia työtilaisuuksia. Paljolti tulevaisuus on töistä kiinni, vaikka kuvituksia voikin tehdä missä vaan."
Paloa batiikkiin
Hukkanen tekee kuvitustyötä muun muassa Käymäläseura Huussille. Yhdis-

tys perustaa parhaillaan kuivakäymälöitä Dar es Salaamiin ja hanke vaatii paljon valistusmateriaalia.
Humoristisia ja leppoisasti kantaaottavia sarjakuvia Hukkanen on tehnyt opiskelijalehti Uljakseen jo pitkään. Ne syntyvät hänen mielestään kuin itsestään, arjen havainnoista.
Viimeisimmäksi syntyi Pohjois-Karjalan maakuntaliitolle esitekuvitus,

jossa siinäkin on sarjakuvallista otetta. Sarjakuva on Hukkasen mielestä erinomainen keino yhdistää vaikuttamista ja taidetta.
Paloa hänellä olisi isompiinkin taideprojekteihin, kuten batiikkitoihin. Niitä hän teki erityisesti Afrikan valossa ja lämmössä. Nähtäväksi jää, löytyykö sopivaa valoa ja lämpöä myös Suomesta.

LIISA YLI-KETOLA

Sarjakuva jäsentää maailmaa

Ei tarvitse olla taiteilija voidakseen saada iloa ja hyötyä sarjakuvan työstämisestä, kuuluu taiteilija **Sanna Hukkasen** viesti.
Hänelle Maailman sarjakuvat -yhdistys on ollut luonteva kanava tavoittaa ja auttaa ihmisiä. World Comics Finland -yhdistys perustettiin 1997, ja siihen kuuluu kolmisenkymmentä suomalaista sarjakuvataiteilijaa.
Niin kielen opiskelussa kuin elämäkokemusten jäsentämisessä auttaa piir-

täminen ja muutamien avainlauseiden pohtiminen.
Sarjakuvatyöpajoja Hukkanen on luotsannut esimerkiksi Tansaniassa katulasten parissa, pakolaiskeskuksessa Kontiolahdella ja viimeisimmäksi tänä keväänä Petroskoissa karjalankielisille toimittajille ja opiskelijoille.
Karjalan tasavallassa osallistujat valitsivat teemakseen uhatun äidinkiellensä karjalan.
Maahanmuuttajien sarjakuvapajoissa

on käsitelty muun muassa uuteen kulttuuriin sopeutumista.
Yhteisen kielen puute ei haittaa, kun voi tikku-ukoilla ja yksinkertaisilla viivan vedoilla ilmaista itseään, kertoa asioita ja näyttää tunteita.
Olennaisinta sarjakuvatyöpajoissa on yhteinen aika sekä halu ymmärtää ja tulla ymmärretyksi. "Sarjakuva on erinomainen väline tiedottamiseen ja kannanottamiseen", Hukkanen kiteyttää.

LIISA YLI-KETOLA